ըլլալ դրսեցի մը ենթադրելու յանձին հեղինակին։

Թէ այժմ պակսած առաջին մասին մէջ ի՞նչ նիւթ չօշափած էր հեղինակը, յայտնի չէ։ Յամենայն դէպս աւելի ընդհանուր քաղաքական կացութիւնը նկատի ունէր. որմէ ոստումով մը կ՚անցնի ազգային պատմութեան.

Քանի բանկիկ մի այլ ասեմ,
Վասն Հայոցն որք ի Լոմն են։

Վերջաւորութեան պակաս մասին մէջ կը պատմուէր առանց տարակուսի Օսմանեան բանակի վերադարձին եւ սուլտան Օսմանի սպանութեան, ինչպէս նաեւ Ապազա փաշայի ապստամբութեան եւ Ենիչէրիները կոտորելու մասին։

Ինձ կը թուի թէ գրուածքս նախնաբար իբրեւ Յիշատակարան կցուած էր ձեռագրի մը, ուսկից ապա փրցուած հանուած է, սկզբնաւորութիւնն եւ վերջաւորութիւնն մնալով ձեռագրին մէջ։ Այս ենթադրութեանս ապացոյց կը համարիմ թերատ սկզբնաւորութիւնը.

||||||||||||||||||||| ցաք
Նեբհակ 'ւ անմիարան կացաք

եւ վերջաւորութիւնն՝

Ապա Օսմանըն չըվարեալ
Ինքն եւ իւր զօրքն նկուն եղեալ,
Վլատիսլաւին պատգամ յղեալ,
Թէ եկ լեր դու ընդ մեզ հաշտեալ։
||||||||||||||||||||||||||||